

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 25 september 2012 van X, hierna te noemen appellante, tegen het besluit van de examencommissie van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (TSB), hierna te noemen verweerster, van 13 augustus 2012 waarbij appellante een negatief bindend studieadvies (BSA) kreeg voor de bacheloropleiding Personeelwetenschappen.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn liet verweerster weten dat er op 15 oktober 2012 een gesprek is geweest tussen partijen maar dat de poging om te komen tot een minnelijke schikking heeft gefaald. Verweerster heeft daarom op 23 oktober 2012 een verweerschrift ingediend.

Op donderdag 29 november 2012 heeft het college een openbare zitting gehouden. Appellante was zonder kennisgeving afwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunt nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante brengt in haar beroepschrift naar voren dat zij van mening is dat het negatieve BSA onterecht is gegeven omdat er sprake is van bijzondere persoonlijke omstandigheden, zowel van medische aard als in de familiesfeer. Appellante stelt voorts dat zij lange tijd dacht dat het nog wel zou lukken om voldoende studiepunten te behalen. Zij geeft aan daarom pas laat naar de studentendecaan te zijn gegaan om de omstandigheden te melden. Inmiddels is zij drie maal bij de studentendecaan geweest. De studentendecaan beschikt inmiddels over de benodigde bewijsstukken, aldus appellante. Appellante stelt tenslotte dat haar situatie nu dusdanig is veranderd dat zij zich volledig op haar studie kan richten.

Verweerster heeft appellante op 13 augustus 2012 een negatief BSA gegeven omdat zij 20 ECTS heeft behaald in het eerste jaar van de opleiding. Volgens artikel 9.1 van de Onderwijs- en Examenregeling voor de bacheloropleidingen TSB 2011-2012 (hierna te noemen: OER) dient een student aan het einde van het eerste studiejaar minimaal 42 ECTS behaald te hebben om in aanmerking te komen voor een studieadvies waaraan geen afwijzing is verbonden. Indien er sprake is van bijzondere omstandigheden zoals bedoeld in artikel 9.6 van de OER kan het studieadvies worden uitgesteld, mits er een causaal verband bestaat tussen de (aangetoonde) omstandigheden en het niet behalen van het vereiste aantal ECTS. De student die een beroep doet op bijzondere omstandigheden dient het bestaan hiervan, op grond van artikel 9 van de OER, zo spoedig mogelijk te melden bij de studentendecaan.

Appellante behaalde voor de bacheloropleiding Personeelwetenschappen in het eerste semester 2 ECTS. Zij kreeg daarom op 13 januari een voorlopig negatief advies en informatie over het melden van bijzondere omstandigheden bij de studentendecaan. Volgens verweerster is appellante niet direct daarna, maar pas op 21 juni 2012 bij de studentendecaan op gesprek geweest. De studentendecaan heeft verweerster echter geadviseerd om geen uitstel van het BSA te verlenen. Op 27 juli 2012 liet verweerster appellante weten dat zij voornemens was een negatief BSA te verstrekken, met de vermelding dat zij naar aanleiding daarvan een gesprek kon aanvragen bij de studieadviseur. Appellante maakte van deze mogelijkheid geen gebruik. Verweerster heeft op 13 augustus 2012 een negatief BSA verstrekt.

Verweerster heeft opnieuw contact opgenomen met de studentendecaan nadat appellante haar beroepschrift had ingediend. Volgens verweerster heeft de studentendecaan verklaard dat zij een studierecord van 20 ECTS niet vond rijmen met de door appellante aangetoonde omstandigheden. Andere omstandigheden die volgens appellante een rol hebben gespeeld zijn te laat gemeld en niet aangetoond. Appellante heeft, nadat de studentendecaan aan verweerster advies heeft uitgebracht, nog tweemaal met de studentendecaan gesproken. De studentendecaan heeft verweerster vervolgens geadviseerd om appellante uitstel te geven met de voorwaarde dat zij zich pas in september 2013 weer inschrijft en dat ze de tussenliggende tijd gebruikt om op orde te komen, aan zichzelf te werken en te herstellen. Aangezien verweerster van mening is dat er geen causaal verband is tussen de bijzondere omstandigheden en de geringe studieprestaties, heeft verweerster te kennen gegeven dit advies niet te willen opvolgen. Ter zitting meldde verweerster dat zij er weinig vertrouwen in heeft dat appellante de studie kan afronden en verklaarde zij dat een dergelijke uitzondering volgens de regeling niet bestaat.

Volgens verweerster heeft appellante in het gesprek dat zij voerden in het kader van de poging tot minnelijke schikking als omstandigheid aangevoerd dat haar oma is overleden tijdens de tentamenperiode van blok 2. Verweerster ziet dit niet als bijzondere familieomstandigheid als bedoeld in de OER. Bij bijzondere familieomstandigheden moet, aldus verweerster, worden gedacht aan omstandigheden die spelen binnen het directe gezin die het leven van een student ontregelen.

Tevens heeft appellante naar voren gebracht dat zij na de tentamenperiode van blok 2 een blessure heeft opgelopen door een ongeval. Hierdoor kon zij naar eigen zeggen niet deelnemen aan de herkansingen van blok 1. Verweerster geeft aan dat dit mogelijk een bijzondere omstandigheid kan zijn zoals bedoeld in de OER. Het is volgens verweerster echter niet duidelijk of het ongeval en de gevolgen daarvan zodanig waren dat er sprake is van bijzondere omstandigheden die moeten meewegen bij het uitstellen van het BSA. Deze onduidelijkheid is het gevolg van het feit dat de omstandigheid destijds niet is gemeld en niet, althans onvoldoende, is aangetoond.

Volgens verweerster heeft appellante aangegeven dat zij zich vanaf blok 3 goed voelde maar dat er vanaf juni weer sprake is geweest van vervelende omstandigheden in de privésfeer. Verweerster heeft geconstateerd dat de omstandigheden die toen zouden hebben gespeeld zijn aan te merken als bijzondere omstandigheden in de zin van de OER. Als deze zouden kunnen worden aangetoond, kan verweerster zich voorstellen dat deze van invloed zijn geweest op de studieprestaties gedurende de hertentamens van blok 3 en blok 4.

Verweerster concludeert echter dat zelfs als alle aangevoerde omstandigheden als bijzondere omstandigheden zouden worden aangemerkt, verweerster ernstige twijfels heeft over het causale verband tussen de omstandigheden en de achterblijvende studieresultaten, gezien de geringe prestaties van appellante in de periodes waarin zij zich naar eigen zeggen goed voelde (september tot en met november en februari tot en met mei). Verweerster illustreert dit aan de hand van de programmabeschrijving en het studierecord van appellante. Nu verweerster van mening is dat slechts de omstandigheden in juni als bijzondere omstandigheden kunnen worden aangemerkt, heeft verweerster de conclusie getrokken dat het niet voldoen aan de norm niet het gevolg is van de bijzondere omstandigheden. Als blok 4 buiten beschouwing zou worden gelaten, heeft appellante geen 70% van de ECTS behaald die ze kon behalen. Verweerster geeft aan om die reden het negatieve BSA te hebben gehandhaafd.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61 lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

De bacheloropleiding Personeelwetenschappen is aangewezen als een opleiding waarvoor een afwijzend bindend studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan worden gegeven. Op grond van de toepasselijke wettelijke bepalingen kan een afwijzing slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur (in casu de examencommissie), met inachtneming van zijn of haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat de studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het college constateert dat appellante 20 ECTS heeft behaald en daarmee dus niet voldoet aan de in artikel 9.1 lid 2 van de OER gestelde norm van 42 ECTS.

Appellante beroept zich op bijzondere omstandigheden op grond waarvan een negatief BSA volgens haar achterwege had moeten blijven. Een student die een beroep wil doen op persoonlijke omstandigheden dient het bestaan van de omstandigheden, zo spoedig als redelijkerwijs van hem mag worden verwacht, te melden bij de studentendecaan (artikel 9.6 lid 2 van de OER). De studentendecaan brengt, gehoord de student, een advies uit aan de examencommissie. Een beroep op persoonlijke omstandigheden dat gehonoreerd wordt, leidt tot een uitstel van het BSA. Artikel 9.6 van de OER geeft een limitatieve opsomming van de persoonlijke omstandigheden die in aanmerking worden genomen bij het bindend studieadvies.

Het college overweegt dat de categorieën van bijzondere omstandigheden zoals genoemd in artikel 9.6 van de OER strikt mogen worden uitgelegd. Een norm van 42 van de 60 ECTS houdt op zichzelf al rekening met omstandigheden die tot studievertraging kunnen leiden. De uitleg van verweerster dat van bijzondere familieomstandigheden slechts sprake is bij situaties binnen het gezin die een grote impact hebben op het dagelijkse leven van een student, vindt het college daarom niet onredelijk. Het college is derhalve van mening dat verweerster terecht tot het oordeel is gekomen dat het overlijden van de oma van appellante geen omstandigheid is zoals bedoeld in artikel 9.6 van de OER.

Het college leidt uit de stukken af dat appellante zich ook heeft beroepen op medische omstandigheden, als gevolg een ongeval. Kennelijk heeft appellante deze omstandigheid destijds niet gemeld, hoewel zij op het belang van tijdige melding was gewezen, en is de omstandigheid bovendien niet, althans onvoldoende, aangetoond. Het college begrijpt dat verweerster, die daarbij het advies van de studentendecaan heeft gevolgd, de conclusie heeft getrokken dat niet is komen vast te staan dat de slechte resultaten het gevolg zijn van de aangevoerde medische omstandigheden. Het college ziet op grond van de aangevoerde omstandigheden geen reden om aan te nemen dat appellante als gevolg van het ongeval niet heeft kunnen studeren.

Verweerster heeft geconstateerd dat de omstandigheden die in juni speelden wel zijn aan te merken als bijzondere omstandigheden in de zin van de OER. Het college kan verweerster volgen in haar redenering dat er echter geen causaal verband kan worden vastgesteld tussen de aangevoerde omstandigheden en de achterblijvende studieresultaten, nu volgens verweerster is gebleken – en door appellante niet is weersproken – dat appellante ondermaats presteerde in de periodes dat er geen sprake was van bijzondere omstandigheden.

Het college ziet gelet op het voorgaande geen reden om te concluderen dat de omstandigheden die appellante heeft aangevoerd hadden moeten leiden tot uitstel van het BSA. Het college is van oordeel dat het besluit van verweerster is genomen conform de regels die zijn opgenomen in de OER. Ook anderszins ziet het college geen aanleiding om te oordelen dat verweerster onzorgvuldig heeft gehandeld.

Het college verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 29 november 2012 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.